

Мета роботи - вивчити стан мікробіоценозу ротової порожнини при захворюваннях пародонта у хворих на туберкульоз дітей, мешканців радіаційно забруднених територій Рівненської області. Обстежено 67 дітей 12-15-річного віку з захворюваннями пародонта, хворих на туберкульоз легень. Діагностику захворювань пародонта проводили за класифікацією М.Ф. Данилевського, мікробіологічні дослідження проводили класичним бактеріологічним методом. У 57(85,1%) дітей з хронічним катаральним гінгівітом та 10(14,9%) з локальним пародонтитом встановлено, що низький рівень гігієни порожнини рота характеризувався значною мікробною колонізацією, яка у 78 % обстежених проявилася наявністю р-*Streptococcus hemolyticus* (рівень заселення 10^6 КУО/мл), у 70 % - *S.aureus* (10^5 КУО/мл), *S.epidermidis* (10^4 КУО/мл); частота заселення лактобактеріями була в 1,5 раза вищою, ніж у дітей з добрим станом гігієни рота. Серед іншої мікрофлори переважала частота носійства *M. catarrhalis* (22,4 %) при гінгівіті та 56,3 % при локальному пародонтиті й грибів роду *Candida* -31,3 % при гінгівіті та 47,8 % - при пародонтиті. Виявлені суттєві відмінності у якісному і кількісному складі мікрофлори порожнини рота при патології пародонта у хворих на туберкульоз дітей, які зазнають малих доз іонізуючого випромінювання, свідчать про наявність дисбіозу у біотопі цієї категорії хворих.

684. ВПЛИВ ВІКОВОГО ФАКТОРУ НА ПРОЯВИ СТОМАТОТОКСИЧНОСТІ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ АД'ЮВАНТНИХ ЦИКЛІВ ПОЛІХІМІОТЕРАПІЇ

Сухіна І.С., Соколова І.І.

м.Харків, Україна, Харківський національний медичний університет

Метою цього дослідження є вивчення впливу вікового фактору на прояви стоматотоксичності під час проведення ад'ювантних циклів поліхіміотерапії.

Матеріали і методи. Обстежено 26 пацієнток, віком від 35 до 72 років, хворих на рак молочної залози, що отримали на першому етапі комбіноване лікування (операція + променева терапія) та 6 циклів ад'ювантної поліхіміотерапії за однаковою схемою. Пацієнтки розподілені на дві групи: репродуктивний період (віком менше 55 років) - 12 пацієнток, середній вік яких $(46,9 \pm 6,5)$ років, медіана - 48,0 років та менопаузальний період (віком більше 55 років) - 14 пацієнток, середній вік яких $(61,2 \pm 4,8)$ років, медіана віку - 60,0 років.

Результати. Порівняльний аналіз частоти виникнення стоматотоксичності у пацієнток, хворих на рак молочної залози, що отримали курс ад'ювантної поліхіміотерапії, показав, що в менопаузальному періоді (друга група) частота виникнення хейлітів, дисфункції слинних залоз та мукозитів практично не змінюється під час проведення перших трьох циклів поліхіміотерапії і відповідно коливається в межах 61,5-69,2%, 53,8-61,5% та 61,5-69,2%, що статистично не є значущим. Надалі (IV-VI цикли) частота основних проявів стоматотоксичності поступово знижується, достовірно відрізняючись від показників на першому циклі. У пацієнток репродуктивного періоду частота хейлітів превалює на I циклі поліхіміотерапії - 90,0%, поступово знижуючись, починаючи з II циклу і досягає достовірної різниці на VI циклі - 50,0%. Частота дисфункції слинних залоз є найбільшою на II циклі поліхіміотерапії - 90,0 %, а частота мукозитів збільшується до III циклу (90,9 %) з превалюванням афтозних елементів та подальшим достовірним зниженням до VI циклу до 30,0 і 50,0 % відповідно.

Висновки. Таким чином, вік пацієнток впливає на прояви стоматотоксичності, частота і ступінь тяжкості якої більш виражені в репродуктивному віці.

685. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ У ФОТОКОМПОЗИТНИХ РЕСТАВРАЦІЯХ ЗУБІВ

Удод О.А., Землянов С.О.

м.Донецьк, Україна, Донецький національний медичний університет ім. М. Горького

Сучасні стоматологічні реставраційні технології та матеріали дозволяють проводити пряме відновлення зубів на високому якісному рівні. Проте кількість ускладнень залишається значною, що, насамперед, стосується каріозних порожнин на контактних поверхнях бічних зубів. Одним із шляхів боротьби з ускладненнями є ультразвуковий вплив на матеріал для досягнення більш пластичної консистенції композиту та покращення його крайового прилягання.

Метою нашого дослідження стало вивчення можливості застосування ультразвукових коливань з використанням розробленої нами насадки для ультразвукового скалеру під час проведення реставрацій зубів. В ході дослідження був обстежений 41 пацієнт з порожнинами II класу за Black, проведено 60 реставрацій з гіомерного фотокомпозитного матеріалу. У пацієнтів I з двох виділених груп відновлення проводили за стандартною методикою, у пацієнтів II групи конденсацію та моделювання кожного шару композиту проводили з використанням розробленої ультразвукової насадки. Якість робіт оцінювали через 6, 12 та 18 місяців за системою клінічної оцінки відновлень на контактних поверхнях бічних зубів, розробленою у Донецькому національному медичному університеті.